

neres i det nordlige Bosnien som hidtil. Den samlede styrke i Bosnien vil være langt mindre, og derfor vil der kunne opstå situationer, hvor der med kort varsel vil være brug for et større antal styrker på et bestemt område. Det kan derfor være nødvendigt at flytte militære styrker midlertidigt fra ét område til et andet alt afhængig af udviklingen, og det vil også gælde for de danske styrker. Den øverste militære chef for SFOR må have den nødvendige myndighed til at foretage sådanne fleksible dispositioner.

Hr. Jensby rejste også spørgsmålet om holdningen til Serbien, som den bl.a. er kommet til udtryk på det nylig afholdte NATO-udenrigsministermøde i Bruxelles. Jeg kan helt bekræfte over for hr. Jensby, at det er vigtigt, at det nu gøres meget klart for magthaverne i Serbien-Montenegro, at det er deres pligt at undlade at gribe ind over for fredelige demonstranter med militære midler.

Hr. Jensby var inde på det synspunkt, at det til syvende og sidst i en række henseender er parterne selv, der har et ansvar, og det er rigtigt. Daytonaftalerne er også bygget sådan op, at parternes ansvar er stort. Det er også hensigten gradvis at pålægge parterne et stadig større ansvar for udviklingen i deres eget land. Vi må se for os, at den internationale indsats skal afvikles. Hensigten med den internationale indsats er netop at gøre områderne selv bærende både politisk og på anden måde.

Hr. Jørgen Estrup stillede spørgsmål om tidshorisonten. Der er ikke i selve forslaget angivet en præcis tidshorisont, og det skyldes, at vi fortsat afventer en beslutning fra Sikkerhedsrådet, men den beslutning, der vil blive truffet af Sikkerhedsrådet, vil med meget stor sikkerhed være, at SFOR får en tidshorisont på 18 måneder. Før vi slutter behandlingen af dette forslag, vil Folketinget kende den præcise tekst fra Sikkerhedsrådets resolution, og derved vil der ikke være nogen tvivl om tidshorisonten.

Til hr. Søren Søndergaard vil jeg sige, at det ikke er nogen stor kunst, men en meget lille kunst at opregne tilfælde, hvor forholdene i det forløbne år, mens IFOR har været i Bosnien, ikke har været perfekte. Der er masser af eksempler på tildragelser i årets løb, som har været uheldige, forbrydelser, der er begået, og overgreb, men det vi kan konstatere, er, at de militære handlinger er ophørt.

Der er ikke længere krig, og den betragtning synes jeg hr. Søren Søndergaard sprang temmelig elegant over, og det synes jeg ikke man kan.

Man kan sagtens påvise, at der har været overgreb, men man er også nødt til at konstatere, at kamphandlingerne er ophørt, og som hr. Gert Petersen rigtigt var inde på det, er det et virkeligt hovedspørgsmål.

Jeg synes, hr. Søren Søndergaard skal være opmærksom på, at den franske udenrigsminister, som han citerede, faktisk er ophavsmanden til hele ideen om sådan en toårig stabiliseringsperiode, som nu iværksættes med en indsats både fortsat på det militære område og også på det civile område.

Hr. Søren Søndergaard rejste spørgsmålet om Mostar. Vi fandt altså en afløser i Mostar, men EU's engagement er nu under afvikling. EU har gjort sin pligt, og Mostar-området vil herefter også være den høje repræsentants ansvar.

Afsluttende endnu en gang tak til ordførerne og lad mig så understrege endnu en gang, som vi har gjort det ved mange debatter her i salen, at det er godt, at den militære side af operationen er forløbet ordentligt, men uden succes på det civile område vil man ikke kunne sige, at den samlede operation har fået et godt forløb. Derfor står og falder fremtiden for Bosnien-Hercegovina med, at den civile indsats i de kommende år lykkes. Der er her lagt et ansvar på den høje repræsentant. Han har fået til opgave at opstille handlingsplaner for den civile indsats i de kommende 2 år, i 2 gange 12 måneder.

Handlingsplanen for 1997 opstiller konkrete forpligtelser for parterne vedrørende bl.a. den regionale stabilisering, menneskerettigheder, samarbejde med krigsforbrydtribunalet, bevægelses- og kommunikationsfrihed, flygtninges og fordrevnes muligheder for tilbagevenden og civile koordinationsstrukturer. Det er vigtigt fortsat at understrege behovet for det internationale engagement.

I centrum i det kommende år vil stå afholdelsen af lokale valg, formentlig engang i juni måned 1997. Fra alle sider betragtes det som en hovedopgave. Det bliver OSCE under dansk formandskab, der skal stå for tilrettelæggelsen, men man må sige, at denne opgave med at gennemføre de lokale valg, som er meget svær, overhovedet ikke ville have en mulighed for at kunne lykkes, hvis ikke der var en fortsat militær tilstedeværelse som SFOR. Det ville ikke kunne lade sig gøre at gennemføre disse komplicerede valg, uden at det blev bakket op af en militær tilstedeværelse.

Til slut vil jeg gerne på regeringens vegne kvittere for den ros, der har været til det danske